

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.202/2016/6.

A tanács tagjai: . Kárpáti Zoltán a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Kovács Ákos bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda, dr. Izsó
István ügyvéd

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági
Hivatal

Az alperes képviselője: (...) jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek: felperes (27.
sorszám)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Debreceni Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság, 11.K.27.357/2015/25.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság,
11.K.27.357/2015/25. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az
alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak -
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A nigériai állampolgárságú felperes 2014. augusztus 15. napján a

szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) alapján tartózkodási kártya iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatóságnál, családtagként élettársát, O.T. magyar állampolgárt jelölte meg. Az első fokon eljáró Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatósága a 2014. november 11. napján kelt 106-2-11215/5/2014-TK számú határozatával a felperes tartózkodási kártya iránti kérelmét az Szmtv. 1. § d), da) pontja, 2. § b), dh) alpontja, 8. § (1) bekezdés a) pontja, valamint az Szmtv. végrehajtására kiadott 113/2007. (V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) 27. § alapján elutasította, mivel azt állapította meg, hogy a felperes családtagi minősítése nem indokolt. A felperes az eljárás során becsatolta a járási gyámhivatal által 2014. július 11. napján teljes hatályú apai elismerésről felvett jegyzőkönyvet, mely szerint a felperes O.T. 2014. november 26. napján születendő gyermekét magáénak ismeri el. Az elsőfokú eljárásban meghallgatott O.T. úgy nyilatkozott, hogy a kérelmező azért akadályozta meg terhessége megszakítását, hogy a születendő gyermeke révén Magyarországon tartózkodási lehetőséghez jusson, illetve azt is előadta, hogy nincs élettársi kapcsolatban a felperessel. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2015. március 20. napján kelt 106-TK39414/6/2014. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú hatóság megállapította, hogy a felperes családi jogállását igazolta, e tekintetben az elsőfokú hatóság vonatkozó rész döntését megváltoztatta, a felperes által becsatolt 2015. február 12-én kiállított születési anyakönyvi kivonat alapján, amelyben a kiskorú (...) apjaként a felperes szerepel. Az alperes álláspontja szerint ugyanakkor az a körülmény, hogy a felperes magyar állampolgár kiskorú gyermek édesapja, önmagában nem bizonyítja, hogy a felperes valós célja gyermeke felett szülői felügyeleti jog gyakorlása, illetve magyar állampolgár felett szülői felügyeleti jogot gyakorló csatlakozó vagy kisegítő családtagként történő magyarországi tartózkodás. Így nem csupán azt kellett a hatóságnak megállapítania, hogy az Szmtv. 2. § b), bg) pontjában rögzített kapcsolat igazolt-e, hanem azt is vizsgálnia kellett, hogy a felperes a tartózkodási jog feltételeit teljesíti-e. A hatóság álláspontja szerint az Szmtv. 14. § (2) bekezdése alapján a felperes tartózkodása nem engedélyezhető, mivel a rokoni kapcsolatra a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében hivatkozik. Az alperes az Szmtv. 7. § (1)-(3) bekezdése alapján részletes vizsgálatot folytatott le. Az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja vonatkozásában megállapította, hogy a felperes nem igazolta, hogy biztosítási jogviszony keretében jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, vagy azok fedezéséről gondoskodni tud, ezért ebben a részben az elsőfokú hatóság vonatkozó rész döntését helybenhagyta. Utalt arra, hogy a (...) Zrt.-vel kötött felperesi szerződés alapján a felperes nem

minősül az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottak, mivel a biztosítás csak meghatározott szolgáltatások megtérítését teszi lehetővé, azonban ezeket is csak limitált összeghatárig. Megállapította azt is az alperes, hogy a felperes rendszeres havi jövedelemmel nem rendelkezik, az általa igazolt banki megtakarítás huzamosabb rendelkezésre állása szintén nem nyert igazolást, mint ahogy az sem, hogy a felperes családi életközösségben él kiskorú magyar állampolgárral, ezért a felperes esetében az Szmtv. 7. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazása sem indokolt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését, és kérelme kedvező elbírálását kérte. Hivatkozott az Szmtv. 7. § (3) bekezdésére, a Kúria idegenrendészeti joggyakorlat-elemző csoportjának összefoglaló véleményében foglaltakra, melynek kapcsán hangsúlyozta, hogy a felperes apasági vélelmét a hatóság kizárólag DNS vizsgálat elvégzésével dönthette volna meg. Álláspontja szerint az alperes megsértette a Ket. 2. § (3) bekezdését, 50. § (1) és (6) bekezdését, 72. § (1) bekezdését, az Szmtv. 7. § (2) bekezdés a) és b) pontját, 14. § (1) bekezdés a) pontját, 14. § (2) bekezdését, valamint 27. § (1) bekezdését.
- [3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, a határozatában foglalt álláspontját fenntartotta.
- [4] A felperes a per során előkészítő irataiban 2015. július, szeptember, október és november hónapokban, valamint 2016. január 11. napján kelt beadványában további iratokat csatolt, és érveket fejtett ki.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában az Szmtv. 1. § (1) bekezdés c) pontjára, 2. § b) pont bg) alpontjára, a Korm.rendelet 24. § (1) bekezdésére, az Szmtv. 14. § (2) bekezdésére hivatkozott. Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperesi hatóság helyesen jutott-e arra a következtetésre, hogy a felperes esetében a családi kapcsolat létesítésére az Szmtv. 14. § (2) bekezdése alapján a tartózkodási jog megszerzése érdekében került sor.
- [6] Rögzítette, hogy a hatóság sem vitatta, hogy a felperes kiskorú gyermeke a felperes vér szerinti gyermeke. Mindezek alapján a bíróság álláspontja szerint a hatóság nem követett el eljárási jogszabálysértést, amikor DNS vizsgálatral nem tisztázta, hogy a gyermek a felperes vér szerinti gyermeke-e. Ugyanakkor a bíróság a felperes által hivatkozott joggyakorlat-elemző csoport összefoglaló véleménye alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy amennyiben a gyermek a felperes vér szerinti gyermeke, úgy ebben az esetben nem merül fel a családi kapcsolat érdekében történő létesítése.

Ennek alátámasztásaként kúriai ítéletben foglaltakra hivatkozott, és megállapította, hogy az Szmtv. 14. § (2) bekezdésében meghatározott jogszabályi rendelkezés alperes általi felhívására jogszabályellenesen került sor. Ugyanakkor az alperesi hatóság a jogszabályi rendelkezéseknek eleget tett, amikor vizsgálta az Szmtv. 7. § (1)-(3) bekezdéseiben foglalt feltételeinek fennállását. Hivatkozott rá, hogy a 7. § (3) bekezdése feltételes módon került megfogalmazásra, amely egyértelmű mérlegelési lehetőséget ad a hatóság részére, tehát e bekezdés alapján nem kötelező kiadni az engedélyt, mérlegelhető a 7. § (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése. Tekintettel arra, hogy a felperes keresőtevékenységet nem folytató magyar állampolgárnak (gyermekének) a családtagja, ezért az Szmtv. 7. § (1) bekezdés alkalmazása értelemszerűen szóba sem jöhetett.

[7] Figyelemmel volt a bíróság az Európai Parlament és Tanács 2004/38/EK Irányelv 7. cikk (1) bekezdés b) pontjának előírására, valamint 29. preambulum bekezdésére, és a 7. § (2) bekezdésében foglaltakra. A bíróság álláspontja szerint ugyanakkor a magyar szabályozás nem megengedőbb az uniós joghoz képest, a Korm.rendelet 22. §-ának rendelkezése szerint. Leszögezte a felperes által kötött biztosítás csak az abban meghatározott szolgáltatás igénybevételére jogosítja a felperest, a külön törvényben meghatározottak szerinti valamennyi egészségbiztosítási szolgáltatásra nem terjed ki, ezért ezen feltétel teljesülésének hiányában az eljáró hatóság helyesen vizsgálta azt, hogy a felperes rendelkezik-e az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontjának második tagmondatában meghatározott feltételekkel, azaz az egészségbiztosítási szolgáltatások fedezetére megfelelő anyagi eszközökkel. Megállapította a bíróság, az alperes határozatában részletesen indokolta, hogy a felperes rendszeres havi jövedelemmel nem rendelkezik, a felperes által igazolt banki megtakarítás huzamosabb rendelkezésre állása szintén nem nyert igazolást. Így a határozat indokolásában a Pp. 339/B. §-ában foglaltaknak eleget tett, mérlegelési jogkörében jogszerűen döntött, amikor a felperes kérelmét az Szmtv. 7. § (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülésének hiányában elutasította.

[8] Az Szmtv. 27. § (1) bekezdésében foglalt feltétel vizsgálati körében rámutatott arra a bíróság, hogy a felperes a hatósági eljárásban a (...) szám alatti ingatlant jelentette be. Az alperes megállapította, hogy erre az ingatlanra vonatkozóan nem csatolt hiteles tulajdoni lapot, így magyarországi lakóhelyét nem a jogszabályban foglaltaknak megfelelően igazolta. Rögzítette a bíróság, hogy az Szmtv. rendelkezései nem írják elő tulajdoni lap benyújtásának szükségességét. A felperes a másodfokú hatósági eljárásban bérleti szerződést csatolt. A bíróság megítélése szerint a felperes esetében az alperesi határozat jogszabályellenesen hivatkozott az Szmtv. 14. § (2) bekezdésére, illetve az Szmtv. 27. § (1) bekezdése körében a tényállást nem tisztázta, ugyanakkor a felperes nem felelt meg az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt feltételeknek. Önmagában az a körülmény, hogy az alperesi

hatóság határozata az Szmtv. 14. § (2) bekezdés, illetve 27. § (1) bekezdés vonatkozásában jogszabálysértőnek minősül, nem indokolta az alperesi hatóság határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, tekintettel arra, hogy a jogszabályban meghatározott valamennyi feltétel együttes teljesülése szükséges a tartózkodási engedély kibocsátásához.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 339. § (1) bekezdését, 339/B. §-át, a Ket. 1. § (1) bekezdését, 72. § (1) bekezdés ec) és ef) pontját, az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontját, 7. § (3) bekezdését, a Korm.rendelet 22. §-át. Kifejtette, a bíróság jogszabálysértő módon jutott azon következtetésre, hogy az alperes helyesen hivatkozott az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontjának hiányára, a tartózkodási kártya kiadása iránti kérelem elutasításakor. E körben eseti bírósági döntésre utalt, mely szerint a kérelmező nem köteles a teljes biztosítottsággal rendelkezni. Megjegyezte, hogy a korábbi tartózkodási engedély meghosszabbítási eljárások során is ugyanezen igazolásokat csatolta, amelyeket a hatóság elfogadott.
- [10] Az Szmtv. 7. § (3) bekezdése kapcsán kifejtette, hogy álláspontja szerint az alperesi hatóság mérlegelési jogkörét nem a Ket. alapelveivel összhangban, továbbá az okszerűség követelményeinek megfelelően gyakorolta. Álláspontja szerint az Szmtv. 7. § (3) bekezdésének törvénybe iktatásával a jogalkotó célja nyilvánvalóan az volt, hogy jogszerű tartózkodási cél esetén, és a körülmények ésszerű értékelése mellett a kérelmező akár a megélhetéshez szükséges anyagi fedezet, akár az egészségügyi biztosítottság hiányára tekintettel se legyen feltétlenül elzárva attól, hogy kiskorú magyar állampolgár gyermeke egészséges fejlődéséhez hosszútávon Magyarországon tartózkodásával hozzájáruljon. A jogalkotói cél az volt, hogy amennyiben a magyar állampolgár gyermek kiskorú, és a felettes szülői felügyeleti joggal rendelkező harmadik országbeli állampolgár szülő törődést tanúsít vele szemben (tartásdíjat fizet, megvásárolja számára a szükséges gyermekápolási termékeket, rendszeresen felkeresi), továbbá valamennyi jogszabályi követelménynek megfelel, egy kivételével – az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja –, akkor ezen jogszabályi követelmény hiányának teljesítésétől a hatóság az ügy összes körülményének ésszerű és méltányos figyelembevételével tekintsen el.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

- [13] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kimerítő részletességgel feltárta, és megfelelő alapossággal rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [14] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [15] A felülvizsgálati kérelemből kitűnően a felperes alapvetően az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pont, és (3) bekezdés alperes és bíróság általi alkalmazását kifogásolta. Ennek körében nem vitásan - ahogy a bíróság is leszögezte - az alperes mérlegelési jogkörben járt el, erre az Szmtv. 7. § (3) bekezdésének helyes nyelvtani értelmezéséből következően jogszabályi felhatalmazása volt. Helyesen járt el a bíróság akkor, amikor e tekintetben az alperes határozatát a Pp. 339/B. §-ának alapul vételével vizsgálta felül. E törvényi rendelkezés szerint mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.
- [16] Ezzel összefüggésben sérelmezte a felperes a Ket. 72. §-ának, tehát az alperes indokolási kötelezettségének teljesítését is.
- [17] A Kúria a rendelkezésre álló közigazgatási iratanyag alapján megállapította, az alperes a jogorvoslati eljárás során azt állapította meg, hogy az évi 58.900 forint összegű biztosítási díjfizetési kötelezettséggel járó biztosítási szerződés alapján a felperes nem minősül az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottaknak, mivel a biztosítás meghatározott szolgáltatások megtérítését teszi lehetővé, azonban ezeket is csak limitált összeghatárig. Az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja, valamint a Korm.rendelet 22. §-a értelmében az Szmtv. hatálya alá tartozó személy akkor jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, ha a magyarországi tartózkodás teljes időtartamára részére a magyar biztosításokkal azonos feltételek mellett nyújtott szolgáltatások finanszírozása közvetlenül alkalmazandó európai közösségi jogi aktus, nemzetközi szerződés vagy megállapodás alapján rendezett, vagy ennek hiányában külön törvényben meghatározottak szerint jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére. Figyelembe vette az alperes, hogy a felperes által kötött biztosítás csak abban meghatározott szolgáltatások igénybevételére jogosítja, külön törvényben meghatározottak szerinti valamennyi egészségbiztosítási szolgáltatásra nem terjed ki, azokat a felperes nem veheti igénybe, ezért helyesen vizsgálta az alperes a másodfokú eljárás során, hogy a felperes rendelkezik-e anyagi eszközökkel ahhoz, hogy a

biztosítás által nem fedezett egészségügyi szolgáltatások költségeit fedezni tudja. E körben helytállóan volt figyelemmel arra, hogy a felperes nem rendelkezik havi rendszeres jövedelemmel, és az általa igazolt banki megtakarítás huzamosabb rendelkezésre állása nem nyert igazolást. Okszerűen jutott tehát az alperes azon következtetésre, a felperes nem igazolta, hogy biztosítási jogviszony keretében jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, vagy azok fedezéséről gondoskodni tud, így megállapítható volt, hogy az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontját helyesen alkalmazta. Az Szmtv. 7. § (3) bekezdésének alkalmazhatóságát pedig azzal vetette össze, hogy a közigazgatási eljárás során nem nyert igazolást, hogy a felperes családi életközösségben él a kiskorú magyar állampolgár gyermekével. A Kúria osztotta az elsőfokú bíróságnak az alperessel egyező azon következtetését, hogy ezen körülmény a mérlegelési szempontok körébe esett, és az erre történő hivatkozással az alperes megfelelően indokolta azon döntését, hogy miért nem tekint el az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja szerinti feltétel megkövetelésétől.

- [18] A Kúria álláspontja szerint e körben az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ának megfelelően a rendelkezésre állt bizonyítékokat összevetette, okszerűen, logikusan értékelte, mérlegelését részletesen indokolta, az összhangban állt a feltárt tényállás adataival, a rendelkezésre állt bizonyítékokkal. Ez okból a Kúria jogszabálysértést, megalapozatlanságot nem állapíthatott meg, és a jogerős ítéletben foglaltak felülmérlegelésére sem látott jogszabályi lehetőséget. Osztotta a Kúria azon jogi álláspontot, hogy a felperes esetében - az összes körülmény körütekintő mérlegelése alapján - az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt feltétel hiánya megalapozta a kérelem elutasítását.
- [19] Minderre tekintettel a Kúria azon következtetésre jutott, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [21] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [22] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2016. június 14.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró